

Základy: 14. Co je modlitba?

Základy

Co je modlitba?

Základy

Křesťanství je největší světové náboženství, a přesto o něm mnoho lidí mnoho neví. Pokud jste jedním z nich, pak je to skvělé místo, kde začít!

Věděli jste například, že křesťanství není o chození do kostela nebo o konání dobrých věcí? Je to o vztahu s Bohem. Tím se liší od ostatních náboženství. Křesťané se nemusí spoléhat na to, že se budou nějak extra snažit, aby byli dobří, ale oslavují skutečnost, že Ježíš dal svůj život místo nás, aby každý mohl mít tento vztah s Bohem jednoduše tím, že mu důvěřuje. Proto se křesťanství nazývá ‚Dobrá zpráva‘.

Sestavili jsme zde několik článků, které vás provedou základy. Pokud ale nevidíte, co hledáte, stačí hledat, nebo ještě lépe, klikněte na náš e-mail sitviry@post.cz a začněte konverzovat se skutečným křesťanem. Rádi zodpovíme jakýkoli dotaz, velký i malý.

Co je modlitba?

Modlitba je nedílnou součástí křesťanského života. Co to ale je a proč ji děláme?

Co je to modlitba?

Modlitba není kouzelný recept, jak získat to, co chceme, a není vyhrazena pro „svaté“ lidi nebo pro zvláštní čas či místo.

Modlitba je rozhovor s Bohem.

Křesťané věří, že Bůh stvořil každého člověka, aby s ním byl ve vztahu, a že rád slyší každého z nás co nejčastěji. Stejně jako můžete mluvit s blízkým členem rodiny, tak máme výsadu mluvit s Bohem. Dokonce ani nemusíte být křesťany. Bůh se dal poznat mnoha lidem, kteří se k němu obrátili s otevřeným srdcem.

Proč se vlastně modlit?

V biblické knize Žalmy autor říká: *„Ty víš všechno, co se chystám říct, ještě než začnu první větu“*. (The Message Bible). Pokud Bůh ví, co se chystáme říct, proč to tedy vůbec říkat?

„Ty víš všechno, co se chystám říct, ještě než začnu první větu“.

Existuje několik důvodů, proč se můžeme modlit. Mohou to být například poděkování Bohu za to, co nám dal, chvála Boha za to, kým je, prosba o pomoc nebo sdělení, že je nám to líto, a prosba o odpuštění. Nebo můžeme chtít Bohu jednoduše říci, co nám leží na srdci.

V biblické knize Filipánům nás spisovatel Pavel povzbuzuje, abychom *„své prosby přednesli Bohu“*. A

sám Ježíš se často modlil. Křesťané jako Ježíšovi následovníci také věří, že je důležité se často modlit.

Za co bychom se měli modlit?

Ježíšovi učedníci ho požádali, aby je naučil modlit se. Naučil je tedy jako příklad tuto modlitbu - Modlitbu Páně - kterou se modlí křesťané na celém světě ve svých jazycích a verzích:

*Otče náš,
jenž jsi na nebesích,
posvět se jméno tvé,
přijď království tvé,
buď vůle tvá,
na zemi jako v nebi.*

*Chléb náš vezdejší
dej nám dnes.*

*Odpusť nám naše hříchy
jako i my odpouštíme těm,
kdo hřeší proti nám.*

*Neuveď nás v pokušení
ale vysvobod' nás od zlého.*

*Neboť království,
i moc,
a sláva
jsou tvé
nyní i navěky.*

Amen.

Tato slavná modlitba nám ukazuje, že modlitba je vztahová - hovoříme v ní s Bohem, naším Otcem. Nemodlíme se za to, abychom dostali to, co chceme, ale aby se naplnila Boží vůle a abychom dostali to, co potřebujeme.

Modlitba se také zabývá problémem našich hříchů, prosí s důvěrou, že Bůh nám hříchy odpustí, ale připomíná, že i my potřebujeme mít postoj odpuštění vůči druhým.

A je to modlitba chvály - znovu připomíná, kdo je Bůh. Tak jako milenec může napsat milované osobě, že jí vypráví všechny dobré věci o ní, tak ani my neříkáme Bohu nic nového, ale spíše s ním upevňujeme svůj vztah.

Modlitby často končí slovem „amen“. Znamená to „budiž“ nebo „souhlasím“ a může ho říci každý, kdo souhlasí s tím, co se modlil.

Ke komu se modlíme?

Křesťané věří, že Bůh je Trojice - to znamená, že je tvořen třemi osobami - Bohem Otcem, Bohem Synem (Ježíšem) a Bohem Duchem svatým. Protože tyto tři osoby jsou jedna, mohou se křesťané

kdykoli modlit ke kterékoli osobě Trojice.

Obvyklý způsob modlitby, který je často uváděn jako vzor v novozákonní části Bible, však spočívá v tom, že své modlitby adresujeme Bohu Otci, ve jménu Ježíše (uznáváme, že právě díky Ježíšově oběti za nás můžeme předstoupit před Boha) a v moci Ducha svatého. Proto tolik modliteb, jako například modlitba Otčenáš, začíná oslovením Boha jako Otce.

Není však důležité, jestli na to zapomínáte. Bůh nás prostě rád slyší, ať už k němu přicházíme jakkoli.

V některých křesťanských tradicích, jako je katolicismus a pravoslaví, mohou být modlitby adresovány Marii, Ježíšově matce, nebo svatým, kteří zemřeli. Existují spory o to, zda takové modlitby jsou modlitbou k nim, nebo jen prosbou, aby se za nás modlili k Bohu. Někteří považují takové modlitby za užitečné, jiní však poukazují na skutečnost, že Ježíšova smrt na kříži znamenala, že se lidstvu opět otevřela cesta k přímému oslovení Boha.

Jak bychom se měli modlit?

Neexistuje žádný pevně stanovený způsob modlitby. Můžeme se však podívat na Ježíše a najít užitečné vodítko.

Ježíš se často odebíral na tiché místo, aby se modlil. Mnohým lidem občas pomůže, když se sami odeberou do kostela nebo do nějaké místnosti, případně se projdou. Někteří se rádi dívají na Ježíšův obraz nebo si zapálí svíčku. Jiní zavřou oči nebo sepnou ruce, aby se zbavili jakéhokoli rozptýlení.

„Pán totiž nevidí tak, jak vidí člověk: člověk hledí na zevnějšek, ale Pán hledí na srdce“.

Někteří lidé se raději modlí formální předem napsané modlitby, kterých existuje celá řada. Formální modlitby, jako je Modlitba Páně, se často používají při zvláštních obřadech, jako je křest, svatba, pohřeb a sdílení chleba a vína. Tyto modlitby se mezi jednotlivými denominacemi liší, ale často mají společná témata.

Obecně křesťané používají směs těchto a neformálních „konverzačních“ modliteb. Křesťané často mluví o „situačních modlitbách“, což jsou rychlé modlitby k Bohu za konkrétních okolností, například „Pomoz mi říct tomu člověku správnou věc“.

Ve skupinách se modlitby často pronášejí nahlas, aby z nich měli všichni prospěch a někdy se k nim mohli připojit. Křesťané se však často modlí potichu a věří, že Bůh naše myšlenky slyší. V biblické knize 1. Samuelova se píše: *„Hospodin totiž nevidí tak, jak vidí člověk: člověk hledí na zevnějšek, ale Hospodin hledí na srdce.“*

Odpovědi na modlitby

Při modlitbě může být snadné představit si, že nám Bůh dá vše, o co prosíme, zvláště pokud se jedná o zdánlivě dobré věci. Proto je frustrující, když se zdá, že Bůh říká ne nebo neodpovídá. Musíme si uvědomit, že Bůh není počítač, je to náš Otec, který pro nás chce to nejlepší. Když to však víme, není to vždy snazší. Tomuto tématu a modlitbě v obtížných situacích se budeme věnovat v některém z příštích článků.

Víme však, že Bůh naše modlitby slyší. V biblické knize 1. list Janův se píše: *„To je ta důvěra, s níž přistupujeme k Bohu: že prosíme-li o cokoli podle jeho vůle, slyší nás.“*

Můžeme tedy k Bohu přistupovat s důvěrou, protože víme, že je to náš Otec, který nás rád vyslyší. V biblické knize Matouš to Ježíš vyjádřil takto: *„Kdo z vás, když váš syn prosí o chléb, mu dá kámen? Nebo požádá-li o rybu, dá mu hada? Jestliže tedy vy, ačkoli jste zlí, umíte dávat svým dětem dobré dary, oč spíše váš Otec v nebesích dá dobré dary těm, kdo ho prosí!“* (Mt 16,12).

SLEDUJTE: Sarah Bakerová vypráví o tom, jak se učí důvěřovat Bohu - „neviditelnému dirigentovi“ ve svém životě - který působí v zákulisí způsobem, který nečekáme.

[Christianity United Kingdom](#)

-tep-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)